

بررسی تخصیص قراردادی ریسک هادر شرایط عمومی پیمان

قراردادهای سه عاملی*(در پروژه های راهسازی)

مجید پرچمی جلال^{}, عزت‌الله تقی‌زاده^۳, بهروز ساقی^۳**

^۱ عضو هیئت علمی گروه مدیریت پروژه و ساخت، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

^۲ عضو هیئت علمی دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

^۳ کارشناس ارشد معماری- مدیریت پروژه و ساخت، دانشکده معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۴/۱۱/۸۷، تاریخ پذیرش نهایی: ۲/۴/۹۰)

چکیده:

باتوجه به اینکه اکثر پروژه های عمرانی با سیستم اجرای متعارف به پیمانکاران و اگذار می شود، لازم است که توجه خاصی در تهییه اسناد این نوع قراردادها و تخصیص ریسک های مرتبط با آنها مبذول گردد. از این رو هدف از این تحقیق، شناسایی، ارزیابی و تخصیص بهینه ریسک های مهم پروژه های راهسازی میان طرفین قرارداد (کارفرما و پیمانکار) می باشد. به طوریکه یک چارچوب کاربردی برای تخصیص صحیح ریسک مهیا کنیم تا مسئولیت ها و ریسک های طرفین این نوع قراردادها تحت عنوان ماتریس تخصیص ریسک به وضوح بیان شود. این تحقیق به روش توصیفی- میدانی انجام شده است که در آن پس از بررسی پیشینه تحقیق، تعداد ۳۶ ریسک در پروژه های راهسازی که با قراردادهای سه عاملی به پیمانکار و اگذار می شوند شناسایی و بر اساس نظر خبرگان اولویت بندی و تخصیص بهینه آنها انجام گرفته است. طبق نتایج پیمایش، از ۳۶ ریسک شناسایی شده، تخصیص ۲۲ ریسک به کارفرما، ۸ ریسک به پیمانکار، ۶ ریسک به کارفرما و پیمانکار مشترکاً پیشنهاد شد. همچنین با مقایسه تطبیقی ریسک های تخصیص داده شده در مفاد شرایط عمومی پیمان با نتایج پیمایش معلوم شد که شرایط عمومی پیمان نیاز به اصلاحات اساسی دارد، که در این مورد "ماتریس تخصیص ریسک" به عنوان راهکار ارائه شد.

واژه های کلیدی:

ریسک، تخصیص ریسک، شرایط عمومی پیمان، قراردادهای سه عاملی، کارفرما، پیمانکار.

* این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد تگاربند سوم تحت عنوان "بررسی تخصیص قراردادی ریسک ها در شرایط عمومی پیمان قراردادهای سه عاملی" می باشد.

** نویسنده مسئول: تلفن: ۰۳۱-۶۶۹۷۳۰۸۳، نامبر: ۰۳۱-۶۶۹۷۳۰۹۶۹۶. E-mail: Parchamijalal@ut.ac.ir

مقدمه

و ریسک‌ها، امری اجتناب ناپذیر می‌باشد. لذا بایستی تا حد ممکن با به کارگیری ابزارهای مدیریتی، از جمله صرف زمان منطقی و کافی در تدوین و تنظیم استناد قراردادی کامل، از بروز این مشاجرات جلوگیری نمود. به این منظور بایستی در مفاد قرارداد اصطلاحات، شرایط و ماده‌های تا حد ممکن واضح و روشن برای تخصیص مسئولیت، بین طرفین قرارداد به کار بیندیم.

در قراردادها، اکثر ماده‌ها (مفاد قرارداد)، ریسک‌ها را به روشنی شرح یا تخصیص نمی‌دهند. گواه بر این موضوع گوناگونی تفاسیر مفاد قرارداد توسط پاسخ دهنگان پیمایش است و مشخص نیست که این تناظر در تفاسیر مفاد قرارداد در نتیجه وجود ماده‌های مبهم و ناکافی است یا به علت وجود اختلاف بنیادی در عقاید و تجربیات است (Hartman et al., 1998).

ضروری است که همه ریسک‌ها، قبل از بسته شدن قرارداد شناسایی و سپس بین طرفین قرارداد تخصیص داده شوند. در نتیجه پیشنهاد دهنگان می‌توانند به ارزیابی پیامد ریسک‌های بالقوه، قبل از عقد قرارداد بپردازنند و ریسک‌ها را در آنالیز قیمت پیشنهادی خودشان دخالت دهند. که این منجر به ارائه بهترین قیمت پیشنهادی توسط پیشنهاد دهنگان برای اجرای پروژه خواهد شد. بعد است که در پروژه به موفقیت بررسیم در حالیکه پیشنهاد دهنگان آن، بر کار حسسى در آنالیز قیمت پیشنهادی تکیه داشته باشند (U.S. Department of Transportation, 2006).

اغلب در اجرای پروژه‌ها، ریسک‌هاست کم گرفته می‌شوند و به بخش‌هایی که دانش، منابع و ظرفیت‌های کافی برای مدیریت موثر آنها را ندارند تخصیص داده می‌شوند که نتیجه آن افزایش هزینه‌ها و تاخیرات در پروژه است (Ng & Loosemore, 2007).

قرارداد، وسیله‌ای برای تخصیص ریسک^۱ است و نقش‌ها و مسئولیت‌های را برای ریسک‌ها تعریف می‌کند. تخصیص ریسک در هر قرارداد، هزینه، زمان، کیفیت و عامل بالقوه مشاجرات، تاخیرات و ادعاهارا تحت تاثیر قرار می‌دهد. بطوريکه، تخصیص قراردادی نادرست ریسک‌ها، علت اصلی مشاجرات در ایالات متحده معرفی شده است (U.S. Department of Transportation, 2006).

شناسایی ریسک و تخصیص آن، دو فاکتور قدرتمند در تصمیمات مدیریت ریسک است (Sayegh, 2008). قبل از اینکه قرارداد منعقد شود، کارفرمایان ریسک‌های پروژه را از طریق مفاد قراردادی در پروژه‌ها تخصیص می‌دهند و پیمانکاران بطور نوعی نمی‌توانند ماده‌ها و شرایط قرارداد را تحت تاثیر قرار دهند. مطالعات نشان می‌دهد که تنها بخش‌هایی از ریسک‌ها بوسیله قرارداد توزیع می‌شوند و سایر ریسک‌ها با تفاق بین طرفین (پیمانکاران و کارفرمایان) به عهده گرفته می‌شوند (Wang & Chou, 2003). به همین دلیل، مشاجرات زیادی در نتیجه تخصیص ناصحیح ریسک بین عوامل درگیر پروژه بوجود می‌آید. بنابراین در حین اجرای پروژه‌های ساخت بوجود آمدن ناسازگاری‌ها و مشاجرات مرتبط با مسئولیت‌ها

۱- تعاریف مرتبط با تحقیق:

قراردادهای سه عاملی^۲: در این روش، کارفرمای ابتدا طراحی پروژه را از منبع یا منابع خارج از خود تامین نموده و سپس ساخت پروژه را به منبع یا منابع خارجی دیگر واگذار می‌نماید. بدیهی است که در این نوع سیستم، مسئولیت و ریسک هماهنگی بین طراحی و ساخت و مدیریت و کنترل پروژه بر دوش کارفرمای قرار دارد. لازم به توضیح است که برای اجرای پروژه‌های ساختمنانی در دنیا، بیشتر از روش طرح و ساخت^۳ و در ایران طبق بخشنامه سرجمع بایستی از روش طرح و ساخت و یا الزاماً از روش مترباعی (قیمت مقطوع) استفاده گردد. ولی بطور رایج در پروژه‌هایی نظیر راهسازی که همراه با ریسک‌های زیادی هستند و مقادیر کارها به صورت قطعی در ابتدای پروژه قابل برآورد نمی‌باشد، از روش سه عاملی تحت مفاد شرایط عمومی پیمان استفاده می‌شود. ولذا هدف از این تحقیق که بررسی تخصیص قراردادی ریسک‌های قراردادهای سه عاملی است، پروژه‌های راهسازی برای بررسی انتخاب شده است.

ریسک: ریسک در حوزه‌های مختلف تعاریف متفاوتی دارد. به طور مثال مهندسان طراح و پیمانکاران ریسک را بیشتر از وجه فنی و فناوری آن تعبیر می‌کنند. کارفرمایان و سرمایه‌گذاران پروژه، ریسک را با مفهوم اقتصادی و مالی آن، کارشناسان محیط زیست مفهوم زیست-محیطی ریسک و در نهایت کارشناسان بیمه نیز، مفهوم اینمی آن را در نظر می‌گیرند.

در زیر به تعریف PMBOK^۴ از ریسک بسنده می‌شود. ریسک پروژه، رویداد یا وضعیت غیرقطعی است که در صورت وقوع، تاثیری مثبت یا منفی بر دست کم یکی از اهداف پروژه، از قبیل زمان، هزینه، یا کیفیت می‌گذارد (PMBOK, 2008).

مدیریت ریسک: فرآیند نظام مند شناسایی، تجزیه و تحلیل، پاسخگویی و پایش ریسک‌های پروژه به منظور افزایش احتمال و اثر وقایع مثبت و کاهش احتمال و اثر وقایع منفی بر اهداف پروژه است (PMBOK, 2008).

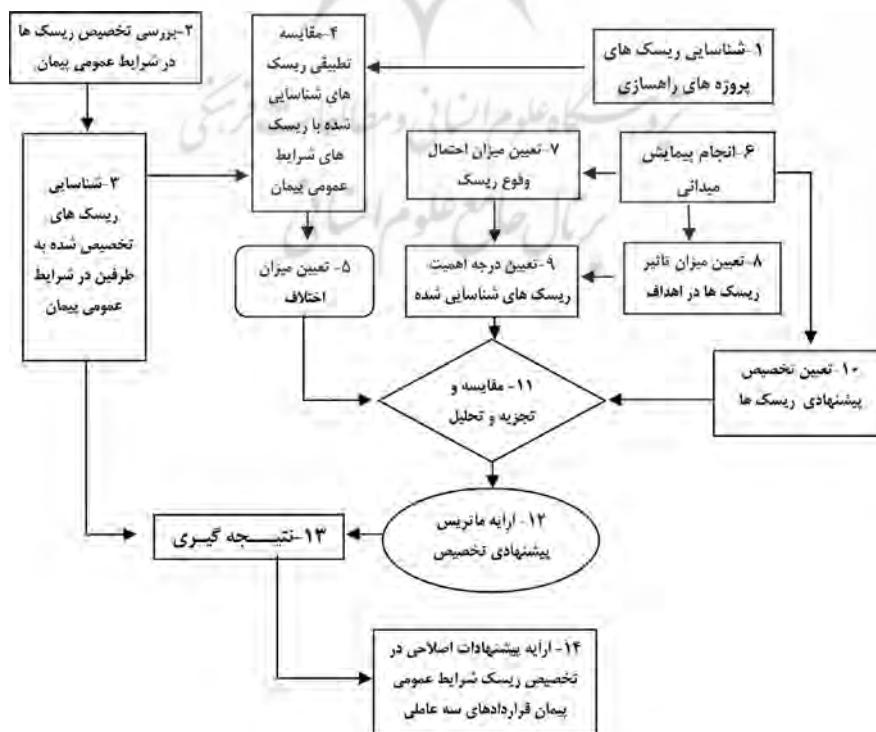
۳- روش انجام تحقیق:

ساختار کلی این تحقیق مطابق نمودار ۱ می‌باشد. مرحله اول تحقیق، شناسایی ریسک‌های ساخت است. بود که مقدمتاً از طریق مرور ادبیات موضوع انجام شد، لیست جامعی مشتمل از ۳۰۰ ریسک که بر مبنای مطالعات قبلی در انواع پروژه‌های مختلف (اعم از پروژه‌های ساختمانی، راهسازی، سدسازی و غیره) در کشورهای انگلیس (Bing, 2005)، سنگاپور (Zhi, 1995)، معماران (Sayegh, 2008)، ایران (ابراهیم نژاد، ۱۳۸۷)، اندونزی (Wi Wang and Chou, 2003& bowo & Mohamed, 2008)، تایوان (Charoenngam and Yeh, 1999)، چین و استرالیا (سلطان محمدی، ۱۳۸۷) توسعه داده شد.

سپس این لیست طبق روش پیشنهادی چاپمن (Chapman, 1991) در معرض داوری، تکمیل، تصحیح و در نهایت تایید متخصصان امر قرار گرفت. به این صورت که با مراجعه به مدیران و کارشناسان درگیر در پروژه‌های راهسازی، ریسک‌هایی که قابل تعمیم به پروژه‌های کشور و نیز قراردادهای سه عاملی نبود از لیست حذف گردید. با بررسی بیشتر، مشخص گردید که برخی از ریسک‌ها دارای دلایل ریشه‌ای مشترک بوده و قابل حذف می‌باشند و همچنین برخی از آنها قابل ادغام در یکی‌گری می‌باشند. از این رو با جمع بندی نهایی و با استفاده از اصل پاراتو (Pareto, 1906) تعداد ۲۲ مورد به عنوان ریسک‌های مهم پروژه‌های راهسازی انتخاب گردید. سپس ساختار شکست ریسک‌برای سازماندهی گروه‌های متفاوت ریسک‌ها توسعه یافت.

۲- تخصیص ریسک بوسیله مفاد قراردادی:

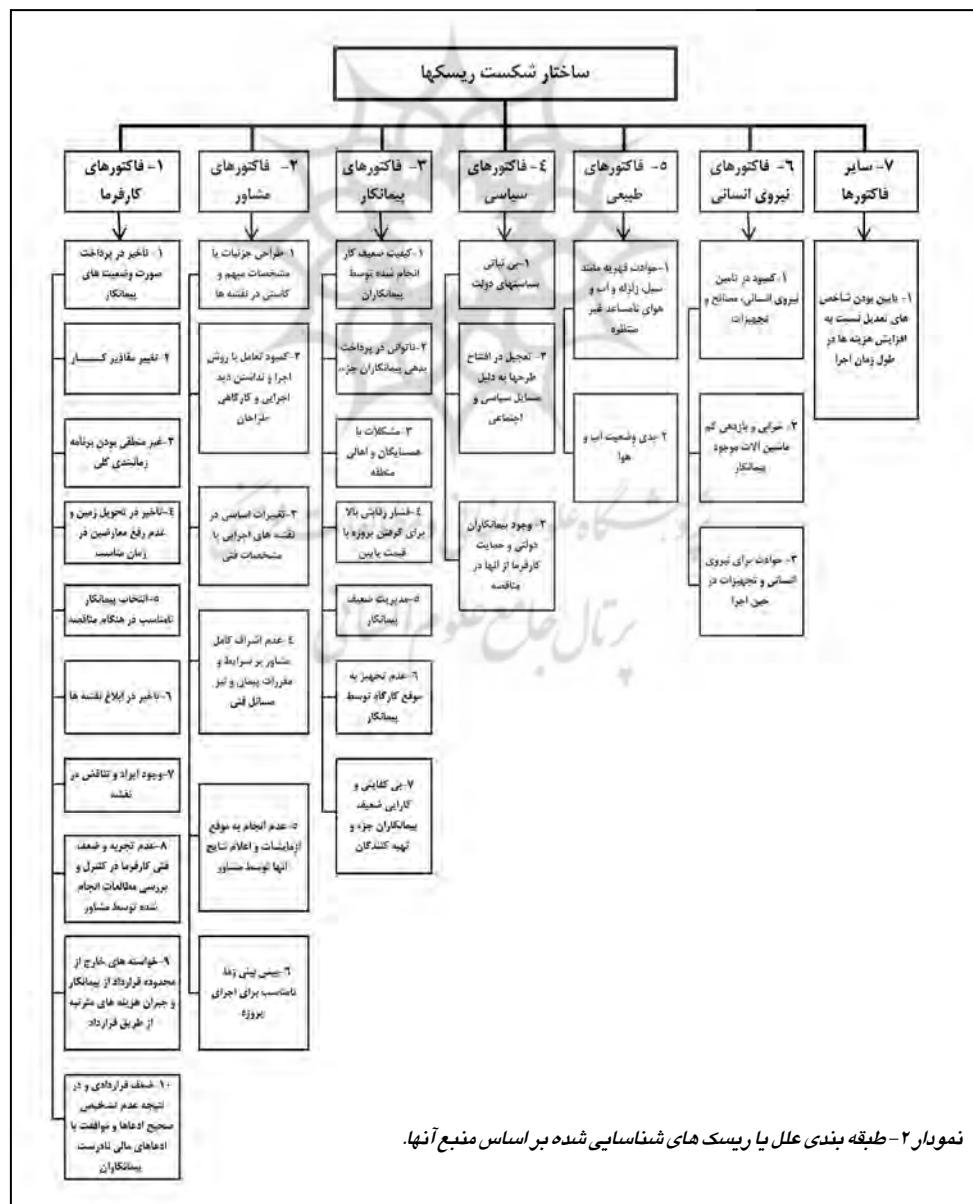
تخصیص ریسک عبارت از تعریف و تقسیم مسئولیت‌های مرتبط با سود یا زیان احتمالی در آینده می‌باشد. که طی آن مسئولیت پیشامدهای فرضی متعدد که طبق برنامه Lam et al. (2007) تخصیص ریسک به عنوان بخشی از استراتژی مدیریت ریسک، معمولاً از طریق استناد قراردادی تعریف می‌شود. این استناد در هنگام مناقصه توسط کارفرمای، یعنی کسی که پروژه را تعریف می‌کند تهیه می‌شود. بطور معمول کارفرمایان با تخصیص ریسک‌ها از طریق استناد قرارداد به پیمانکاران اصلی، ریسک‌های خود را به حداقل می‌رسانند. و پیمانکاران اصلی نیز به ترتیب فوق سعی می‌کنند که ریسک‌ها را به رده پایین یعنی پیمانکاران جزء انتقال دهند. که در نهایت عواملی که دارای کمترین توانایی و کمترین میزان کنترل و نفوذ در اخذ تصمیمات هستند، بار مسئولیت اکثریت ریسک‌های ساخت را بر عهده می‌گیرند. این طرز تخصیص ریسک منجر به روابط خصمانه بین پیمانکاران و نمایندگان کارفرمایی شود و منجر به صرف زمان زیادی روی مشاجرات، ادعاهای پی‌آیندی و افزایش در دعاوی قضایی می‌شود که در نهایت باعث عدم بازدهی پروژه و عدم موفقیت پروژه می‌شود. برای کاهش این مشکلات، ریسک‌های قراردادهای ساخت بایستی شناسایی و سپس به بخشی که به بهترین نحو قادر به کنترل، کاهش و کم کردن هزینه‌های ریسک‌ها باشد تخصیص داده شود.

نمودار ۱- ساختار کلی تحقیق.

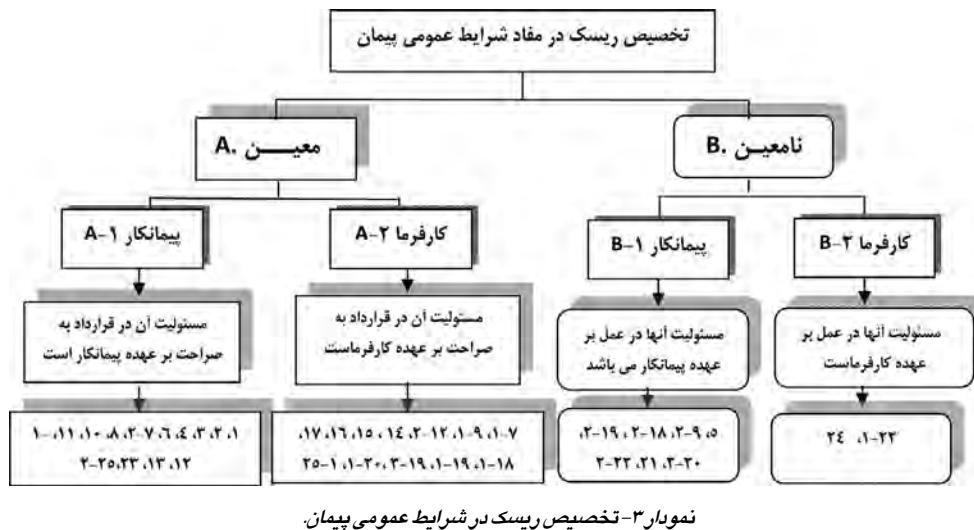
خلاصه جدول ۱ به صورت گرافیکی در نمودار ۲ آورده شده است. تعداد کل ریسک‌های مهم در شرایط عمومی پیمان ۲۴ مورد می‌باشد. همانطور که در شکل می‌بینید، ریسک‌های نوع A ریسک‌هایی هستند که در شرایط عمومی پیمان مسئول آنها به صورت صریح مشخص شده است. این ریسک‌ها به دو بخش A-1 و A-2 تقسیم می‌شوند. ریسک‌های A-1 ریسک‌هایی هستند که مسئولیت آنها به عهده پیمانکار گذاشته شده است و تعداد آنها ۱۲ مورد می‌باشد که این رقم ۲۷٪ از کل ریسک‌ها را شامل می‌شود و ریسک‌های A-2 ریسک‌هایی هستند که مسئولیت آنها به عهده کارفرما گذاشته شده است و تعدادشان ۱۲ مورد می‌باشد که مسئولیت آنها به عهده پیمانکار گذاشته شده است و تعداد آنها ۱۲ مورد می‌باشد که این رقم ۲۷٪ از کل ریسک‌ها را شامل می‌شود و ریسک‌های B-1 ریسک‌هایی هستند که مسئولیت آنها به عهده ریسک‌هارا شامل می‌شود. اما ریسک‌های نوع B ریسک‌هایی هستند که مسئولیت آنها در شرایط عمومی پیمان به صورت صریح معین نشده است و تخصیص آنها نامعین می‌باشد که این ریسک‌ها نیز به دو بخش B-1 و B-2 تقسیم می‌شوند. ریسک‌های B-1 ریسک‌هایی هستند که مسئولیت آنها در عمل

برای بهبود بخشیدن به فرآیند شناسایی ریسک، ریسک‌ها مطابق منبع آنها طبقه‌بندی شدند که در نمودار ۲ قابل مشاهده می‌باشد. در مرحله بعد نحوه تخصیص ریسک در مفاد شرایط عمومی پیمان قراردادهای سه عاملی (نشریه ۴۲۱۱ سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی سابق) بررسی و نحوه تخصیص آنها مشخص شد (جدول ۱ و نمودار ۲). و در ادامه ۳۲ ریسک مهم شناسایی شده با ریسک‌های مفاد شرایط عمومی پیمان مقایسه و مطابقت داده شده و میزان اختلاف ریسک‌های تخصیص داده شده در مفاد شرایط عمومی و ریسک‌های شناسایی شده، معین گردید. سپس بالجام پیمایش میدانی و با مراجعه به دست اندکاران در گیر در پروژه‌های راهسازی (کارفرما، پیمانکار و مشاور) به تعیین احتمال وقوع ریسک‌ها، میزان تاثیر ریسک در صورت وقوع بر اهداف پروژه (هزینه، زمان و کیفیت) و تخصیص بهینه ریسک در پروژه‌های راهسازی پرداخته شد و در نهایت با مقایسه نتایج بدست آمده به تحلیل نتایج و نتیجه‌گیری وارائه پیشنهادات پرداخته شد.

جدول ۱- تخصیص ریسک ها در شرایط عمومی پیمان قراردادهای سه عاملی.

ردیف	ماده	ریسک مرتبط (منشأ یا رویداد یا اثر ریسک)	تخصیص ریسک
		در عمل	در قرارداد
۱	۱۶-ب	کمبود منابع انسانی، مواد و مصالح، تجهیزات، ماشین آلات و ..	پیمانکار
۲	۱۶-ج	تاخیر در برنامه زمانبندی و افزایش هزینه های بالاسری به علت بدی وضعیت آب و هوا	پیمانکار
۳	۱۶-ه	فشار رقابتی بالا برای گرفتن پروژه با قیمت پایین در مناقصه و بروز مشکلات مالی در حین اجرا	پیمانکار
۴	۱۷-و	ناتوانی در پرداخت بدھی پیمانکاران جزء و تهیه کنندگان و کارگران	پیمانکار
۵	۱۸-ب	غیر منطقی بودن برنامه زمانبندی کلی	نامعین پیمانکار
۶	۱۸-د	مدیریت ضعیف پیمانکار	پیمانکار
۷	۱۹-الف	۱- تاخیر در برنامه زمانبندی و افزایش هزینه ها به دلیل تاخیر کارفرما در رفع ایراد و تنافض نقشه ها ۲- تاخیر در برنامه زمانبندی و افزایش هزینه ها به دلیل عدم کشف ایراد موجود در آنها توسط پیمانکار	کارفرما
۸	۲۰-الف	عدم تجهیز به موقع کارگاه توسط پیمانکار	پیمانکار
۹	۲۰-د	۱- تاخیر در اتمام کار به دلیل تاخیر کارفرما در تحصیل واردات مصالح و تجهیزات ۲- افزایش هزینه های بالا سری پیمانکار به دلیل تاخیر کارفرما در واردات مصالح و تجهیزات	کارفرما
۱۰	۲۰-ه	خرابی و بازدهی کم ماشین آلات موجود	پیمانکار
۱۱	۲۱-ب	وقوع حوادث برای نیروی انسانی و تجهیزات	پیمانکار
۱۲	۲۳	۱- آسیب رساندن به تاسیسات زیر زمینی با وجود نقشه موقعیت آنها ۲- آسیب رساندن به تاسیسات زیر زمینی به خاطر عدم ابلاغ به موقع نقشه موقعیت آنهال توسط مشاور	پیمانکار
۱۳	۲۴-ب	بی کفایتی و کارایی ضعیف پیمانکاران جزء و تهیه کنندگان	کارفرما
۱۴	۲۴-ج-۲۸، ۲۶	افزایش هزینه های پیمانکار به علت توقف کار	کارفرما
۱۵	۲۸-الف	تاخیر در تحویل کارگاه و عدم رفع معارضین در زمان مناسب	کارفرما
۱۶	۲۹-الف	تغییر مقادیر کار	کارفرما
۱۷	۳۰-الف	تغییر اساسی نقشه های اجرایی یا مشخصات فنی	کارفرما
۱۸	۳۰-الف-۳	۱- تاخیر در برنامه زمانبندی به علت تاخیر در ابلاغ نقشه ها ۲- افزایش هزینه بالاسری به علت تاخیر در ابلاغ نقشه ها	نامعین پیمانکار
۱۹	۳۰-الف-۷ و ۱۶-د	۱- تاخیر در برنامه زمانبندی در اثر تغییر قوانین و مقررات ۲- افزایش هزینه بالاسری در اثر تغییر قوانین و مقررات ۳- افزایش هزینه های مستقیم در اثر تغییر قوانین و مقررات	کارفرما
۲۰	۳۰-الف-۹	۱- تاخیر در برنامه زمانبندی در اثر تاخیر در پرداخت صورت وضعیت پیمانکار ۲- افزایش هزینه های بالاسری پیمانکار در اثر تاخیر در پرداخت صورت وضعیت پیمانکار	کارفرما
۲۱	۳۲-الف	عدم اشراف کامل مشاور بر شرایط و مقررات پیمان و نیز مسائل فنی	نامعین پیمانکار
۲۲	۳۲-ج	۱- تاخیر در برنامه زمانبندی به علت عدم انجام به موقع آزمایشات و اعلام نتایج آنها ۲- افزایش هزینه بالاسری پیمانکار به علت عدم انجام به موقع آزمایشات و اعلام نتایج آنها	نامعین کارفرما
۲۳	۳۵	کیفیت ضعیف کار	پیمانکار
۲۴	۳۹-ب	تعجیل در افتتاح طرحها به دلیل مسائل سیاسی و اجتماعی	نامعین کارفرما
۲۵	۴۳-ب-۲	۱- بروز حوادث قهری و خرابی کارهای موضوع پیمان و مصالح و تجهیزات پای کار ۲- بروز حوادث قهری و خرابی ساختمان ها و تاسیسات موقت، ماشین آلات و ابزار و وسائل پیمانکار	کارفرما

ریسک‌های در گروه ریسک‌های نوع ۱-D طبقه‌بندی می‌شوند.
 ۲- تعدادی از ریسک‌های شناسایی شده طبق شرایط عمومی پیمان بصورت صریح به کارفرما تخصیص شده‌اند. این نوع ریسک‌های در گروه ریسک‌های نوع ۲-D طبقه‌بندی می‌شوند.

۳- تعدادی از ریسک‌های شناسایی شده طبق شرایط عمومی پیمان تکلیف آنها بصورت روشن، مشخص و معین نیست (نامعین)^۷ و ماده‌های مرتبط با آنها مبهم و ناقص بوده و لی در عمل پیامدهای این ریسک‌ها بر عهده پیمانکار بوده و همواره در مورد آنها بحث و مجادله وجود دارد. این نوع ریسک‌ها در گروه ریسک‌های نوع ۱-A طبقه‌بندی می‌شوند.

۴- تعدادی از ریسک‌های شناسایی شده بر اساس شرایط عمومی پیمان، بصورت روشن، مشخص و معین نیست و ماده‌های مرتبط با آنها مبهم و ناقص بوده و لی در عمل پیامدهای این ریسک‌ها بر عهده کارفرماست و طرفین روی این موضوع اتفاق نظر دارند. این نوع ریسک‌های در گروه ریسک‌های نوع ۲-I طبقه‌بندی می‌شوند.

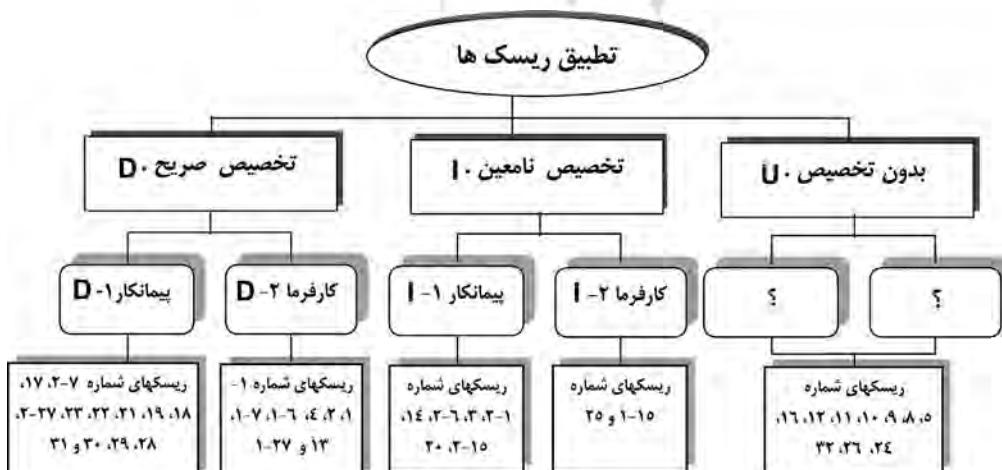
۵- ریسک‌های نوع ۱-U ریسک‌هایی هستند که در شرایط عمومی پیمان به هیچ یک از طرفین پیمان تخصیص داده نشده‌اند و به

بر عهده پیمانکار است ولی همیشه بر سر آنها بحث و مجادله وجود دارد و بالاخره ریسک‌های نوع ۲-B ریسک‌هایی هستند که مسئولیت آنها در عمل بر عهده کارفرماست و طرفین بر روی این موضوع اتفاق نظر دارند.

۴- مقایسه تطبیقی علل و ریسک‌های شناسایی شده در پروژه‌های راه‌سازی (نمودار ۲) با ریسک‌های مفاد شرایط عمومی پیمان (جدول ۱):

برای این که بتوانیم علل و ریسک‌های شناسایی شده در پروژه‌های راه‌سازی را با علل و ریسک‌های مفاد شرایط عمومی پیمان تطبیق دهیم بایستی ریسک‌های شماره ۱-۱، ۱-۲، ۱-۳، ۱-۴ و ۱-۵ نمودار ۲ را همانند جدول ۱ به عوامل آنها تجزیه کنیم که در این صورت تعداد ۳۲ ریسک علت شناسایی شده در پروژه‌های راه‌سازی به ۳۶ ریسک یا علت افزایش خواهد یافت که با مقایسه و تطبیق آنها با جدول ۱ موارد زیر مشخص می‌شوند:

۱- تعدادی از ریسک‌های شناسایی شده طبق شرایط عمومی پیمان بصورت صریح به پیمانکار واگذار شده‌اند. این نوع

جدول ۲- نتایج حاصل از پیمایش میدانی در حوزه احتمال وقوع، میزان تاثیر و درجه اهمیت ریسک‌ها.

ردیف	نام ریسک	مشخصات ریسک	احتمال وقوع	رتبه	میزان تاثیر در اهداف پروژه	رتبه	درجه اهمیت	ردیف
۱		تاخیر در پرداخت صورت وضعیت‌های پیمانکار	۴.۱۶	۱	۲.۸۷	۲	۱۶.۰۲	۱
۲		تغییر مقادیر کار	۳۶۸	۶	۴.۰۱	۱	۱۴.۷۶	۲
۳		غیر منطقی بودن برنامه زمانبندی کلی	۲۳۱	۳۰	۲.۴۴	۱۸	۷.۹۵	۲۷
۴		تاخیر در تحویل زمین و عدم رفع معارضین در زمان مناسب	۳.۲۵	۱۲	۳۶۸	۵	۱۱.۹۶	۱۱
۵		انتخاب پیمانکار نامناسب در هنگام مناقصه	۳.۷۷	۵	۲.۷۲	۴	۱۴.۰۲	۵
۶		تاخیر در ابلاغ نتیجه‌ها	۳.۰۹	۱۴	۲.۴۰	۲۰	۱۰.۵۱	۱۴
۷		وجود ابراد و تناقض در نتیجه‌ها	۲.۸۲	۲۰	۲.۵۷	۱۱	۱۰.۰۷	۱۷
۸		عدم تجربه و ضعف فنی کارفرما در کنترل و بررسی مطالعات انجام شده توسط مشاور	۳.۵۴	۹	۲.۵۴	۱۲	۱۲.۵۳	۹
۹		خواسته‌های خارج از محدوده قرارداد از پیمانکار و جیران هزینه‌های آنها از طریق قرارداد	۲.۸۰	۲۱	۳۶۶	۶	۱۰.۲۵	۱۶
۱۰		ضعف قراردادی و در نتیجه عدم تشخیص صحیح ادعاهای موافق با ادعاهای مالی نادرست پیمانکاران	۲.۷۵	۲۳	۲.۲۲	۲۴	۹.۱۳	۲۲
۱۱		طراجی جزئیات یا مشخصات مهم و کاستی در نتیجه‌ها و پایین بودن کیفیت مطالعات	۲.۸۵	۱۹	۲.۵۱	۱۳	۱۰.۰۰	۱۸
۱۲		کمبود تعامل با روش اجرا و ناشائست دید اجرایی و کارگاهی طراحان	۲.۷۵	۲۴	۲.۳۰	۲۶	۹.۰۸	۲۳
۱۳		تفاوت اساسی در نتیجه‌های اجرایی یا مشخصات فنی	۲.۸۶	۱۸	۲۶۱	۸	۱۰.۳۳	۱۵
۱۴		عدم اشراف کامل مشاور بر شرایط و مقررات پیمان و نیز مسائل فنی	۲.۸۹	۱۷	۳.۳۳	۲۳	۹.۶۲	۲۰
۱۵		عدم انجام به موقع آزمایشات و اعلام نتایج آنها توسط مشاور	۲.۶۶	۲۶	۲.۱۶	۳۱	۸.۴۱	۲۵
۱۶		پیش بینی زمان نامناسب برای اجرای پروژه	۳.۷۸	۴	۳۶۰	۹	۱۳.۶۱	۶
۱۷		کیفیت ضعیف کار انجام شده توسط پیمانکاران	۲.۷۲	۲۵	۲.۱۰	۲۲	۸.۴۳	۲۴
۱۸		ناتوانی در پرداخت بدهی پیمانکاران جزء تهیه کنندگان و کارگران توسط پیمانکار	۲.۱۱	۳۲	۲.۱۶	۳۰	۶.۶۷	۳۱
۱۹		مشکلات با همسایگان و اهالی منطقه	۲.۵۸	۲۷	۲.۰۵	۲۳	۷.۸۷	۲۸
۲۰		فشار رقابتی بالا برای گرفتن پروژه که پیش‌نهاد قیمت پایین در مناقصه می‌شود	۳.۶۵	۷	۲.۴۷	۱۶	۱۲.۶۷	۸
۲۱		محدودیت ضعیف پیمانکار	۴.۰۹	۲	۲.۵۹	۱۰	۱۴.۶۸	۴
۲۲		عدم تجهیز به موقع کارگاه توسط پیمانکار	۳.۶۲	۸	۲.۶۵	۷	۱۳.۲۱	۷
۲۳		بی کفاشتی و کارایی ضعیف پیمانکاران جزء تهیه کنندگان	۲.۷۸	۲۲	۲.۲۱	۲۵	۹.۲۰	۲۱
۲۴		بی ثبات سیاستهای دولت	۴.۰۳	۳	۲.۷۲	۳	۱۴.۷۱	۳
۲۵		تعجیل در افتتاح طرحها به دلیل مسائل سیاسی و اجتماعی	۳.۳۷	۱۱	۲.۴۷	۱۷	۱۱.۶۹	۱۲
۲۶		وجود پیمانکاران دولتی و حمایت کارفرما، مشاور، وزارت‌خانه و ... از آنها در مناقصه	۳.۲۲	۱۳	۲.۳۷	۲۱	۱۰.۱۵	۱۳
۲۷		حوادث قهقهه مانند سیل، زلزله و آب و هوای نامساعد غیرمنتظره	۱.۷۴	۳۴	۲.۲۰	۳۴	۶.۶۱	۳۲
۲۸		بیدی و ضعیعت آب و هوای	۲.۲۹	۳۱	۳.۴۰	۱۹	۷.۷۹	۲۹
۲۹		کمبود در تامین تبریز انسانی، مصالح و تجهیزات	۲.۳۴	۲۹	۱.۸۳	۲۹	۷.۴۴	۳۰
۳۰		خرابی و بازدھی کم مانع از مسائل موجود پیمانکار	۲.۹۱	۱۶	۲.۳۵	۲۲	۹.۷۵	۱۹
۳۱		حوادث برای تبریز انسانی و تجهیزات در حین اجرا	۲.۵۲	۲۸	۲.۱۹	۲۸	۸.۰۴	۲۶
۳۲		پایین بودن شخص‌های تعديل نسبت به افزایش هزینه‌ها در طول زمان اجرا	۳.۴۶	۱۰	۲.۵۰	۱۵	۱۲.۱۱	۱۰

پیمان نیامده است؟ که با آنالیز نتایج پیمایش میدانی در حوزه تخصیص ریسک جواب این سوالات مشخص شد که در بخش بعد به بررسی این موضوع می‌پردازیم.

۵- بررسی نتایج حاصل از پیمایش میدانی در حوزه درجه اهمیت ریسک‌ها:

در این بخش از پاسخ دهنگان پیمایش خواسته شد که برای تکمیل پرسشنامه و پاسخ به سوالات آن، دیدگاه خودشان را با توجه به شرایط مطلوب و بهینه در پرسشنامه قید کنند. به عبارت دیگر احتمال وقوع ریسک‌ها و میزان تاثیر ریسک در صورت

عبارت دیگر هیچ‌گونه اسمی از این ریسک‌ها در مفاد شرایط عمومی پیمان بوده نشده است و در نتیجه در حالت بدون تخصیص^۷ باقی مانده‌اند. موارد ذکر شده در نمودار ۴ قابل مشاهده می‌باشد.

از این رو با توجه به نمودار ۴ از تعداد ۳۶ علت یا ریسک مهم شناسایی شده، تعداد ۱۰ مورد از آنها (یعنی معدل ۲۷ درصد ریسک‌ها) در مفاد شرایط عمومی پیمان بدون تخصیص می‌باشد و به عبارت دیگر در مفاد شرایط عمومی پیمان نامی از این ۱۰ مورد بوده نشده است. حال سوال اینجاست که مسئولیت این ریسک که در مفاد شرایط عمومی اسمی از آنها برده نشده و بدون تخصیص مانده اند با چه کسی است؟ و چرا این ریسک‌ها، که از ریسک‌های مهم پروژه‌های راهسازی است در شرایط عمومی

تخصیص دادن آنها به کارفرما کاری منطقی است. البته در شرایط عمومی پیمان در مورد تخصیص این دو ریسک مذکور بحثی به میان نیامده است در حالی که نتایج پیمایش میدانی در حوزه درجه اهمیت ریسکها حاکی از آن است که این ریسکها از ریسکهای با درجه اهمیت قوی در پروژه‌های راهسازی می‌باشند. و لازم است که در شرایط عمومی پیمان به تخصیص این ریسکها توجه شود. از این رو با بررسی وضعیت تخصیص ریسک کارفرما طبق مفاد شرایط عمومی پیمان، از ۲۲ مورد ریسک تخصیص داده شده به کارفرما طبق نتایج پیمایش، ۱۰ مورد آن در شرایط عمومی بدون تخصیص، ۶ مورد آن با تخصیص مبهم و نامعین و تنها ۶ مورد آن با تخصیص معین می‌باشند. جدول ۳ این وضعیت را نشان می‌دهند. لازم به ذکر است که از ۲۲ ریسک تخصیص داده شده به کارفرما، تعداد ۴ ریسک با درجه خیلی قوی، تعداد ۹ ریسک با درجه قوی و تعداد ۹ ریسک با درجه متوسط می‌باشند.

۶-۲- ریسک‌هایی که به پیمانکار تخصیص داده شده اند:

با توجه به نتایج این تحقیق تنها تعداد ۸ ریسک از ۳۶ ریسک شناسایی شده به پیمانکار تخصیص داده شده است که این رقم ۲۲/۲۲٪ از کل ریسک‌ها را شامل می‌شود. با تعمق در جدول ۴ معلوم می‌شود که همه ریسک‌هایی که به پیمانکار تخصیص داده شده‌اند در داخل شرایط عمومی پیمان بوده و همگی معین و صریح می‌باشند. از تعداد ۸ ریسک تخصیص داده شده به پیمانکار، یک ریسک با درجه خیلی قوی (ریسک شماره ۲۱)، یک ریسک قوی (ریسک شماره ۲۲) و بقیه (ریسک‌های شماره ۲۳، ۳۰، ۳۱، ۱۷، ۲۳، ۳۰، ۱۹ و ۱۸ به ترتیب اولویت) با درجه اهمیت متوسط می‌باشند.

۶-۳- ریسک‌هایی که بین پیمانکار و کارفرما مشترکاً تخصیص داده شده‌اند:

پاسخ دهنگان پیمایش ۶ مورد از ریسک‌ها را بین پیمانکار و کارفرما مشترکاً تخصیص داده اند که این ۱۷/۶۶٪ از کل ریسک‌ها را شامل می‌شود.

۷- ماتریس پیشنهادی تخصیص ریسک (راهکار)

در بخش‌های پیشین معلوم شد که شرایط عمومی پیمان قراردادهای سه عاملی در تخصیص ریسک مجموعه کاملی نمی‌باشد، زیرا همه ریسک‌های طرفین قرارداد بطور کامل در آن نیامده است. به این صورت که ریسک‌های پیمانکار همگی به‌طور کامل در آن تخصیص داده شده و همه ماده‌های مرتبط

وقوع بر اهداف پروژه (هزینه، زمان و کیفیت) را تعیین کنند. پس از بررسی و تجزیه و تحلیل نتایج پیمایش، ریسک‌های شناسایی شده طبق جدول ۲ اولویت بندی شدند. لازم به ذکر است که در تحلیل نتایج حاصل از پیمایش میدانی از نرم افزار (SPSSver15) به عنوان قوی ترین نرم افزار تجزیه و تحلیل بهره‌گرفته شده است. پس از آنکه میانگین احتمال وقوع و میزان تاثیر هر ریسک در اهداف پروژه محاسبه شد، درجه اهمیت هر ریسک از حاصل ضرب احتمال وقوع در میزان تاثیر ریسک ($R=P^*$) محاسبه شده است. با توجه به جدول ۲ ریسک‌های شماره ۱، ۲۱، ۲۲ و ۲۴ به ترتیب چهار ریسک خیلی قوی و ریسک‌های شماره ۱۶، ۵، ۲۰، ۸ و ۷ به ترتیب پنج ریسک قوی می‌باشند.

۶- بررسی نتایج حاصل از پیمایش میدانی در حوزه تخصیص ریسک‌ها:

در این بخش از پاسخ دهنگان پیمایش خواسته شده است که به منظور تخصیص بهینه ریسک‌ها مسئولیت هر ریسک را به یکی از طرفین قرارداد یعنی کارفرما یا پیمانکار و یا مشترکاً بین آنها واگذار نمایند. طبق این پیمایش (نتایج جدول ۴) از ۳۶ ریسک شناسایی شده (ریسک‌های نموادر ۲ که ۴ مورد آنها هر کدام به ۲ ریسک تجزیه شده‌اند) تعداد ۲۲ مورد به کارفرما، تعداد ۸ مورد به پیمانکار و تعداد ۶ مورد بین کارفرما و پیمانکار به صورت مشترک تخصیص داده شده است.

۶-۱- ریسک‌هایی که به کارفرما تخصیص داده شده اند:

نتایج پیمایش در حوزه تخصیص ریسک‌نشان می‌دهد (جدول ۴) که اکثر ریسک‌های پروژه‌های قراردادهای سه عاملی، بایستی به کارفرما تخصیص داده شوند. یعنی از کل ۳۶ فاکتور ریسک، ۲۲ مورد بایستی به کارفرما واگذار شود. که این رقم ۶۱/۱۱٪ از کل ریسک‌های فهرست شده در جدول ۴ می‌باشد. اکثريت هر ۲۲ ریسکی که به کارفرما تخصیص داده شده، مقصود بروزشان خود کارفرما یا نمایندگان او (طراحان یا مهندسین مشاور) هستند. ریسک‌هایی مثل بی ثباتی سیاست‌های دولت و تعجیل در افتتاح طرح‌ها به دلیل مسائل سیاسی و اجتماعی از ریسک‌های سیاسی و استراتژیکی در سطح کلان می‌باشند که خارج از کنترل هر یک از طرفین پیمان می‌باشند. و این نوع ریسک‌ها در قراردادهای سه عاملی به دلیل قدرت مانور بیشتر کارفرما در مقابله با این ریسک‌ها و اینکه پروژه را خود کارفرما تعریف می‌کند به نظر می‌رسد که

جدول ۳- وضعیت تخصیص ریسک کارفرما طبق نتایج پیمایش در شرایط عمومی پیمان

تعداد ریسک‌های تخصیص داده شده به کارفرما بر اساس پیمایش	ریسک‌های بدون تخصیص در شرایط عمومی پیمان	ریسک‌های با تخصیص مبهم و نامعین که در شرایط عمومی پیمان به کارفرما تخصیص داده شده اند	ریسک‌های با تخصیص مبهم و نامعین که در شرایط عمومی پیمان به کارفرما تخصیص داده شده اند	تعداد ریسک‌های با تخصیص مبهم و نامعین که در شرایط عمومی پیمان به کارفرما تخصیص داده شده اند
۲۲	۱۰ مورد	۶ مورد	۶ مورد	۶ مورد
٪ ۱۰۰	٪ ۶۶/۱۱	٪ ۱۶/۶	٪ ۱۶/۶	٪ ۱۶/۶

جدول ۴- تخصیص ریسک بر اساس نظر خبرگان و نحوه تخصیص آنها در شرایط عمومی پیمان.

شماره ریسک	شرح ریسک	تخصیص ریسک				
		بر اساس نظر خبرگان			در شرایط عمومی پیمان	
		به کارفرما	به پیمانکار	مشترکا	نهایی به	
۲	تغییر مقادیر کار	%۹۲.۵	%۶۲	%۱۵	کارفرما	کارفرما
۸	عدم تجربه و ضعف فنی کارفرما در کنترل و بروزی مطالعات انجام شده توسط مشاور	%۸۹.۲	%۰.۰	%۱۰.۸	کارفرما	بدون تخصیص
۶۶	وجود پیمانکاران دولتی و خواسته عوامل طرح (کارفرمای ارتخانه و...) از آن‌ها در زمان مناقصه	%۸۷.۷	%۱۵	%۱۰.۸	کارفرما	بدون تخصیص
۴	تأثیر در تحويل زمین و عدم رفع معارفین در زمان مناسب	%۸۶.۳	%۱۳.۸	%۰.۰	کارفرما	کارفرما
۱۱	طراحی جزئیات یا مشخصات بیمه و کاشتی در نقشه‌ها و پایین بودن گقیت مطالعات	%۸۴.۶	%۱۵	%۱۳.۸	کارفرما	بدون تخصیص
۲۵	تجمل در افتتاح طرح‌ها به دلیل مسائل سیاسی و اجتماعی	%۸۳.۱	%۶.۲	%۱۰.۸	کارفرما	ناممین
۴۴	پایین بودن شاخص‌های تعديل نسبت به افزایش هزینه‌ها در طول زمان اجراء	%۸۳.۱	%۴.۶	%۱۲.۳	کارفرما	بدون تخصیص
۲۳	بی تبادی سیاستهای دولت	%۸۱.۵	%۱۵	%۱۶.۹	کارفرما	بدون تخصیص
۱۳	تحییرات اساسی در نقشه‌های اجرایی با مشخصات فنی	%۸۰.۰	%۴.۶	%۱۵.۴	کارفرما	کارفرما
۱۶	پیش بینی زمان نامناسب برای اجرای پروژه	%۸۰.۰	%۰.۰	%۲۰.۰	کارفرما	بدون تخصیص
۱۴	عدم اشراف کامل مشاور بر شرایط و مقررات پیمان و مسائل فنی و نا اشتائی با آینندگان	%۷۶.۹	%۰.۰	%۲۳.۱	کارفرما	ناممین
۱-۱	تأثیر در پرداخت صورت و خصیت های پیمانکار و ایجاد تأخیر در پروژه	%۷۶.۵	%۰.۰	%۲۳.۵	کارفرما	کارفرما
۱-۲	تأثیر در پرداخت صورت و خصیت های پیمانکار و افزایش هزینه‌های بالاسری پیمانکار	%۷۶.۵	%۰.۰	%۲۳.۵	کارفرما	ناممین
۹	خواسته‌های خارج از محدوده قرارداد از پیمانکار و جبران هزینه‌های متوجه از طریق قرارداد	%۷۰.۸	%۱۳.۸	%۱۵.۴	کارفرما	بدون تخصیص
۱۲	کمبود تعامل با روش اجراء و تداشتن دید اجرایی و کارگاهی طراحان	%۷۰.۸	%۳.۱	%۲۶.۲	کارفرما	بدون تخصیص
۱۵	عدم انجام به موقع آزمایشات توسط مشاور و بروز تأخیر و افزایش هزینه‌های بالاسری پیمانکار	%۷۰.۸	%۱۲.۳	%۱۶.۹	کارفرما	ناممین
۵	انتخاب پیمانکار نامناسب در هنگام مناقصه	%۶۷.۷	%۷.۷	%۲۴.۶	کارفرما	بدون تخصیص
۳	غیر متعاقن بودن برنامه زمانبندی کلی	%۵۶.۹	%۲۰.۰	%۲۳.۱	کارفرما	ناممین
۶-۱	تأثیر در ابلاغ نقشه‌ها و ایجاد تأخیر در پروژه	%۵۶.۹	%۱۵	%۴۱.۵	کارفرما	کارفرما
۶-۲	تأثیر در ابلاغ نقشه‌ها و افزایش هزینه‌های بالاسری پیمانکار	%۵۶.۹	%۱۵	%۴۱.۵	کارفرما	ناممین
۷	وجود اپرا و تناقض در نقشه‌ها	%۵۲.۳	%۲۹.۲	%۱۸.۵	کارفرما	کارفرما
۱۰	ضفت قراردادی و در نتیجه عدم تشخص صحیح ادعاهای موافق با ادعاهای مالی پیمانکاران	%۴۴.۶	%۲۶.۲	%۲۹.۲	کارفرما	بدون تخصیص
۲۱	حرابی و بازدهی کم مارشین الات موجود پیمانکار	%۰.۰	۱۰۰.۰	%۰.۰	پیمانکار	پیمانکار
۲۱	مدیریت نصف پیمانکار	%۰.۰	%۸۳.۱	%۱۶.۹	پیمانکار	پیمانکار
۲۳	بی کفایی و کارایی ضعیف پیمانکاران جزء و تجهیز کنندگان	%۱۵	%۸۳.۱	%۱۵.۴	پیمانکار	پیمانکار
۴۰	وقوع حوادث برای همراهی انسانی و تجهیزات در حین اجرا	%۴۵	%۶۹.۲	%۲۶.۲	پیمانکار	پیمانکار
۱۷	کفایت ضعیف کار انجام شده توسط پیمانکاران	%۱۵	%۶۷.۷	%۳۰.۸	پیمانکار	پیمانکار
۲۲	عدم تجهیز به موقع کارگاه	%۷.۷	%۶۷.۷	%۲۴.۶	پیمانکار	پیمانکار
۱۸	نایابی در پرداخت نیازی پیمانکاران جزء تجهیز کنندگان و کارگران توسط پیمانکار	%۰.۰	%۶۴.۵	%۳۵.۴	پیمانکار	پیمانکار
۲۹	کمبود در تامین نیازی انسانی، مصالح و تجهیزات	%۱۳.۸	%۴۱.۵	%۴۴.۶	پیمانکار	پیمانکار
۲۰	فشار و قاتی با پروژه که متوجه پیشنهاد قیمت پایین در مناقصه می‌شود	%۲۱.۵	%۲۱.۵	%۵۸.۹	مشترکا	ناممین
۱۹	مشکلات با همسایگان و اهالی منطقه	%۱۲.۳	%۳۰.۸	%۵۶.۹	مشترکا	پیمانکار
۲۷-۱	بروز خسارات به کارهای موضوع پیمان در اثر وقوع خوداد قهریه مانند سیل، زلزله و ...	%۴۸.۵	%۷.۷	%۵۳.۸	کارفرما	کارفرما
۲۷-۲	بروز خسارات به اسناین الات و تجهیزات کار و اصول پیمانکار در اثر وقوع خوداد قهریه	%۴۸.۵	%۷.۷	%۵۳.۸	مشترکا	پیمانکار
۲۸-۱	بدي وضعیت آب و هوا و ایجاد تأخیر در پروژه	%۱۲.۳	%۳۵.۴	%۵۲.۳	مشترک	پیمانکار
۲۸-۲	بدي وضعیت آب و هوا و افزایش هزینه‌های بالاسری پیمانکار	%۱۲.۳	%۳۵.۴	%۵۲.۳	مشترک	پیمانکار

استناد مناقصه و سپس استناد پیمان و قرارداد هر پروژه‌ای ضروری است. بدیهی است "ماتریس تخصیص ریسک" برای هر پروژه‌ای ای بسته به نوع پروژه و عوامل درگیر در پروژه و به عهده‌گیرندگان ریسک در آنها، بایستی با توجه به چارچوب کلی مدل موجود، تدوین گردد. به این صورت که برای هر پروژه کارفرما قبل از به مناقصه بردن آن، ریسک‌های خاص آن پروژه و نیز طرفین دیگر درگیر در آن پروژه را شناسایی کرده و در الگوی زیر اضافه نماید و همچنین ریسک‌هایی را که در این الگو موجود بوده ولی در پروژه مورد بحث مطرح نمی‌باشدند از این

با ریسک‌های پیمانکار صریح و واضح بیان شده است. در حالی که ریسک‌های کارفرما تنها پنج مورد به طور صریح در داخل شرایط عمومی تخصیص داده شده و بقیه بصورت خارج از شرایط عمومی و یا بصورت ناممین و مبهم در داخل شرایط عمومی تخصیص داده شده است.

از این رو به منظور رفع معضلات و مشاجرات عدم تخصیص شفاف ریسک‌ها در شرایط عمومی پیمان و استناد قراردادی پروژه‌های مختلف از جمله راهسازی تدوین و منظم شدن "ماتریس تخصیص ریسک" پیشنهادی مطابق جدول ۵ در

جدول ۵- ماتریس تخصیص ریسک.

تخصیص ریسک	شرح	ریسک
کارفرما	تفیر مقادیر کار	۱
کارفرما	عدم تجربه و ضعف فنی کارفرما در کنترل و بررسی مطالعات انجام شده توسط مشاور	۲
کارفرما	وجود پیمانکاران دولتی و حمایت عوامل طرح (کارفرما، وزارت خانه و...) از آنها در زمان مناقصه	۳
کارفرما	تأخر در تحویل زمین و عدم رفع عوارضی در زمان مناسب	۴
کارفرما	طراحی جزئیات یا مشخصات مبهم و کاستی در نقشه‌ها و پایین بودن کیفیت مطالعات	۵
کارفرما	تجییل در افتتاح طرحها به دلیل مسائل سیاسی و اجتماعی	۶
کارفرما	پایین بودن شاخص‌های تعديل نسبت به افزایش هزینه‌ها در طول زمان اجرا	۷
کارفرما	بی ثباتی سیاستهای دولت	۸
کارفرما	تغییرات اساسی در نقشه‌های اجرایی یا مشخصات فنی	۹
کارفرما	پیش‌بینی زمان نامناسب برای اجرای پروژه	۱۰
کارفرما	عدم اشراف کامل مشاور بر شرایط و مقررات پیمان و مسائل فنی و ناشایی با آئین نامه‌ها	۱۱
تأخر در پرداخت صورت وضعیت‌های پیمانکار		
کارفرما	۱- تأخیر در پرداخت صورت وضعیت‌های پیمانکار و افزایش هزینه‌های بالاسری پیمانکار ۲- افزایش هزینه‌های بالاسری پیمانکار به علت تأخیر در پرداخت صورت وضعیت‌های پیمانکار	۱۲
کارفرما	خواسته‌های خارج از محدوده قرارداد از پیمانکار و جبران هزینه‌های متربه از طریق قرارداد	۱۳
کارفرما	کمبود تعامل با روش اجرا و نداشتن دید اجرایی و کارگاهی طراحان	۱۴
عدم انجام به موقع آزمایشات و اعلام نتایج آنها توسط مشاور		
کارفرما	۱- تأخیر در برنامه زمانبندی به علت عدم انجام به موقع آزمایشات و اعلام نتایج آنها توسط مشاور ۲- افزایش هزینه‌های بالاسری پیمانکار به علت عدم انجام به موقع آزمایشات و اعلام نتایج آنها	۱۵
کارفرما	انتخاب پیمانکار نامناسب در هنگام مناقصه	۱۶
کارفرما	غیر منطقی بودن برنامه زمانبندی کلی	۱۷
تأخر در ابلاغ نقشه‌ها و ایجاد تأخیر در پروژه		
کارفرما	۱- تأخیر در برنامه زمانبندی به علت تأخیر در ابلاغ نقشه‌ها توسط کارفرما ۲- افزایش هزینه‌های بالاسری پیمانکار به علت تأخیر در ابلاغ نقشه‌ها توسط کارفرما	۱۸
کارفرما	وجود ابراد و تناقض در نقشه‌ها	۱۹
کارفرما	ضعف قراردادی و در نتیجه عدم تشخیص صحیح ادعاهای و موافقت با ادعاهای مالی نادرست پیمانکاران	۲۰
ریسکهای خاص هر پروژه که باید به لیست ریسکهای کارفرما اضافه شود:		
پیمانکار	خواص و بازدهی کم مائین آلات موجود پیمانکار	۱
پیمانکار	مدیریت ضعیف پیمانکار	۲
پیمانکار	بی کفاشتی و کارایی ضعیف پیمانکاران جزء و تهیه کنندگان	۳
پیمانکار	وقوع حوادث برای نیروی انسانی و تجهیزات در حین اجرا	۴
پیمانکار	کیفیت ضعیف کار انجام شده توسط پیمانکاران	۵
پیمانکار	عدم تجهیز به موقع کارگاه توسط پیمانکار	۶
پیمانکار	ناتوانی در پرداخت بدھی پیمانکاران جزء و تهیه کنندگان و کارگران توسط پیمانکار	۷
پیمانکار	کمبود در تأمین نیروی انسانی، مصالح و تجهیزات	۸
ریسکهای خاص هر پروژه که باید به لیست ریسکهای پیمانکار اضافه شود:		
مشترک	۱- ۲-	
مشترک	فشار و رقبتی بالا برای گرفتن پروژه که منجر به پیشنهاد قیمت پایین در مناقصه می‌شود	۱
مشترک	مشکلات با همسایگان و اهالی منطقه	۲
مشترک	حوادث قهریه مانند سیل، زلزله و آب و هوای نا مساعد غیرمنتظره	۳
کارفرما	۱- بروز حادث قهری و خرابی کارهای موضوع پیمان، تجهیزات و مصالح پایکار ۲- بروز حادث قهری و خرابی ساختمان‌ها و تاسیسات موقت، مائین آلات و ابزار و وسائل پیمانکار	
پیمانکار		
مشترک	بدی وضعیت آب و هوای	۴
کارفرما	۱- تأخیر در برنامه زمانبندی به علت بدی وضعیت آب و هوای ۲- افزایش هزینه‌های بالاسری پیمانکار به علت بدی آب و هوای	
پیمانکار	ریسکهای خاص هر پروژه که باید به لیست ریسکهای مشترک اضافه شود:	
	-۱ -۲	

از دیگر کاربردهای مهم "ماتریس تخصیص ریسک" این است که پیمانکاران می‌توانند ریسک‌هایی را که در ماتریس تخصیص ریسک بوسیله استناد مناقصه توسط کارفرما به پیمانکار ارائه می‌شود قیمت‌گذاری کنند. در صورتی که قیمت پیشنهادی پیمانکار برای به عهده گرفتن تعداد معینی از ریسک‌ها برای کارفرما قبل قبول باشد قرارداد منعقد می‌شود. ولی در صورتی که قیمت پیشنهادی پیمانکار بیش از حد معقول باشد کارفرما با پیمانکار وارد مذاکره می‌شود. در طی مذاکره کارفرما دنبال این است که به درخواست او، پیمانکار قیمت پیشنهادی خود را تعديل کند در غیر اینصورت کارفرما یا قیمت پیشنهادی بالای پیمانکار به ریسک را قبول می‌کند یا ریسک‌ها را با پیمانکار به اشتراک می‌گذارد و یا ریسک را خود کارفرما به عهده می‌گیرد.

الگو حذف کرده و ریسک‌های جدید را به بخشی که بیشترین توانایی در مدیریت و کنترل آن ریسک را دارد تخصیص دهد تا چارچوب اولیه جدول ۵ که بر اساس نظر خبرگان از پیمایش حاصل شده است به یک الگوی تخصیص بهینه ریسک خاص آن پروژه تبدیل شود. در صورتی که کارفرما الگوی تخصیص ریسکی که به این ترتیب به دست می‌آید راضمیمه استناد قرارداد کند پایه‌های صداقت و اعتماد از زمان عقد قرارداد بین طرفین استوار می‌گردد و از طرفی طرفین قرارداد با در اختیار داشتن این ماتریس، به درک روشن و یکسانی از ریسک و تخصیص ریسک قبل از عقد قرارداد دست پیدا می‌کنند. که این امر در مدیریت بهتر ریسک‌ها و در نتیجه رسیدن به اهداف پروژه به طرفین کمک می‌کند.

نتیجه

تعداد ۶ مورد آن به صورت صریح در شرایط عمومی پیمان تخصیص داده شده‌اند. در حالی که همه ریسک‌های پیمانکار به صورت صریح در شرایط عمومی پیمان تخصیص داده شده‌اند. ۵- ریسک تاخیر در پرداخت صورت وضعیت پیمانکار از مهم‌ترین ریسک پروژه‌های راهسازی ایران می‌باشد. که طبق نتایج پیمایش میدانی تخصیص آن به کارفرما پیشنهاد شده است. چون در شرایط عمومی پیمان ماده مرتبط با پرداخت صورت وضعیت پیمانکار مبهم و نامعین می‌باشد و به طور صریح توضیح روشی در مورد آن داده نشده است. از این رو کارفرما نیز با توجه به توضیح مبهم و نامعین این ریسک در شرایط عمومی پیمان، اهمیت چندانی برای برنامه ریزی به موقع جهت تأمین بودجه کافی برای طرح در زمان مناسب و در نتیجه پرداخت به موقع صورت وضعیت انجام نمی‌دهد.

- ۱- پیشنهاد می‌شود که "ماتریس تخصیص ریسک"، جزء لاینک استناد مناقصه و همینطور استناد قرارداد شود تا پیمانکاران بتوانند بر اساس تخصیص ریسک‌ها مبلغ پیشنهادی خود برای اجرای پروژه را واقعی تر برآورد نموده و در مناقصه شرکت نمایند.
- ۲- در پروژه‌های راهسازی که با قراردادهای سه عاملی به پیمانکار واگذار می‌شوند تعداد ۳۶ علت یا ریسک شناسایی گردید که تنها تکلیف ۱۹ مورد از آنها در شرایط عمومی پیمان به صورت صریح مشخص شده است.
- ۳- طبق نظر خبرگان از تعداد ۳۶ ریسک شناسایی شده، ۲۲ مورد از مسئولیت‌های کارفرما، ۸ مورد از مسئولیت‌های پیمانکار و ۶ مورد بین کارفرما و پیمانکار مشترک می‌باشد.
- ۴- از تعداد ۲۲ مورد ریسک تخصیص یافته به کارفرما، تنها

پی نوشت‌ها:

- کنفرانس بین المللی مدیریت پروژه، صص ۳۱۹-۳۴۲.
سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور (۱۳۷۸)، (دفتر تدوین ضوابط و معیارهای فنی)، شرایط عمومی پیمان (قراردادهای سه عاملی)، نشریه .۴۳۱
سلطان محمدی، مهدی (۱۳۸۷)، ارائه مدلی برای پاسخ به ریسک و تجزیه و تحلیل آن در راستای کاهش هزینه و با حفظ موقوفیت در پروژه‌ها پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده هنرهای زیبا، دانشگاه تهران.
قوسوی پروین، حسینعلی پور سید مجتبی، پرچمی جلال مجید (۱۳۸۷)، ارزیابی فازی و تخصیص قراردادی علل و ریسک‌های مرتبط با تأخیرات پروژه‌های سد سازی ایران، کنفرانس بین المللی مدیریت استراتژیک پروژه، دانشگاه صنعتی شریف، تهران.

- 1 Risk Allocation.
- 2 Project Management Body Of Knowledge.
- 3 Design-Bid-Build.
- 4 Design-Build.
- 5 Definite.
- 6 Indefinite.
- 7 Undecided Allocation.
- 8 Risk Allocation Matrix.

فهرست منابع:

- ابراهیم نژاد، سعادت‌الله (۱۳۸۷)، مدلی جهت ارزیابی ریسک پروژه با معیار فازی (مطالعه موردي سدهای خاکی عسلويه، خلاصه مقالات چهارمين

BOK2008), Fourth Edition, Chapter 11,273.

Bing, Li et al.(2005),The allocation of risk in PPP/PFI construction projects in the UK, *International Journal of Project Management*, Vol 23 , pp25–35.

Chapman, CB., Ward, SC. and Curtison, B.(1991), On the allocation of risk in construction projects, Internationak *Journal of Project Management*, Vol 9, No. 3, pp 140-147.

Charoenngam, C, Yeh C-Y. (1999), Contractual Risk And Liability Sharing In Hydropower Construction, *International Journal of Project Management* , Vol 17,No1, pp 29-37.

Hartman, F, et al. (1998), Appropriate Risk Allocation in Lump-Sum Contracts – Who should Take the Risk?, *Cost Engineering*. Vol.40, No.7, pp.21-26.

John Reh, F.(2012), *Pareto's principle- the 80-20 Rule*, http://management.about.com/cs/general-management/a/pareto_081202.htm.

Lam, K, et al (2007), Modelling risk allocation decision in construction contracts, *International Journal of Project Management*, Vol 25, pp485–493.

Mitkus, s, (2005), Graphical Risk and Liability Allocation Models in Construction Contracts, *foundations of civil and environmental engineering*, No. 6 .

Ng, A and Loosemore, M. (2007), Risk allocation in the private provision of public infrastructure, *International Journal of Project Management*, Vol 25,pp 66–76.

Sayegh, S.M. (2008), Risk assessment and allocation in the UAE construction industry, *International Journal of Project Management*, Vol 26, pp 431–438.

Tummala, V M and Burchett, J F. (1999), Applying a Risk Management Process (RMP) to manage cost risk for an EHV transmission line project, *International Journal of Project Management*, Vol. 17, No. 4, pp223-235.

US Department of Transportation (2006), *Federal Highway Administration, Risk Assessment and Allocation for Highway Construction Management*, §6.1, http://www.international.fhwa.dot.gov/riskassess/risk_hcm06_06.cfm.

Wang, M and Chou, H-Y.(2003), Allocation and Risk Handling of Highway Projects in Taiwan, *Journal of management in Engineering* © ASCE , Vol19, No 2, pp 60_68.

\Wibowo .A, and Mohamed, S. (2008), Perceived Risk Allocation in Public-Private-Partnered (PPP) Water Supply Projects in Indonesia, *First International Conference on Construction In Developing Countries (ICCIDC-I)*, August 4-5, Karachi, Pakistan.

Zaneldin, E.K.. (2006),Construction claims in United Arab Emirates: Types, causes, and frequency, *International Journal of Project Management* 24, 453–459.

Zhi,H.(1995) , Risk management for overseas construction projects, *International Journal of Project Management*, Vol. 13, No. 4, pp. 231-